

РЕШЕНИЕ

№ 5686

гр. София, 27.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 29.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **5073** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Д. К., М. Т., Н. П. Р., Ц. В. В., И. Ю. К. и Е. И. К., против мълчалив отказ на началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район да се произнесе по жалби против разрешение за строеж (РС) № 14/08.03.2012г. на главния архитект на район „С.” на Столична община (СО). Видно от приложените в преписката две жалби, посоченото РС е обжалвано от В. Д. К., М. Т., Н. П. Р., Ц. В. В., И. Ю. К. и Е. И. К., и от Р. С. К., чиито наследник по закон е В. Д. К., видно от представеното удостоверение изх. № АО9400-451/30.01.2013 на район „С.” на СО. Ответникът в писмено становище излага доводи, че жалбата е неоснователна, тъй като по повод обжалването на РС той е изискал от подателите да се легитимират като собственици за целите на преценката по допустимост предвид чл.149 ЗУТ. Заинтересованите страни главен архитект на район „С.” на Столична община и К. А. М. не изразяват становище по жалбата.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в решаващия състав намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това. Разгледана по същество, тя е основателна.

Производството пред административния орган е образувано по жалба против горепосоченото РС, издадено на ЗС К. М. за основен ремонт на жилище със запазване

на функцията му, представляващо апартамент на трети етаж в сградата на [улица]. Предвид специалната норма на чл.216, ал.1 ЗУТ, началникът на РДНСК дължи изрично произнасяне по жалби против РС на основание чл.216, ал.2 ЗУТ и мълчаливият отказ е незаконосъобразен на това само основание. Не може да се приеме в случая, че непредставянето на изисканите от жалбоподателите доказателства за собственост освобождават ответника да се произнесе с изричен акт по жалбата им против РС. При непредставяне на тези доказателства в определения им срок, началникът на РДНСК има правомощието да счете жалбите им недопустими и да прекрати производството на основание чл.216, ал.5 ЗУТ.

В случая жалбоподателите не са представили доказателства за притежавани вещни права в сградата – етажна собственост (ЕС), за обект в която е било издадено процесното РС. Не може да се приеме за подобно доказателство представеният нотариален акт вх. рег. № 88633/12.12.2006г. на Службата по вписванията. Същият обективира разпоредителна сделка с идеални части в индивидуализиран обект, находящ се в ЕС, в предхождащ издаването на РС момент, и е изцяло ирелевантен към легитимацията на жалбоподателите като заинтересувани лица по смисъла на чл.149, ал.2 ЗУТ; настоящият състав не споделя виждането в този смисъл, изложено от страна на жалбоподателите. Не съставляват титул за собственост (или ограничено вещно право) и представените имотни справки. Тъй като определеният по-рано от началника на РДНСК срок за представяне на доказателства за притежавани вещни права в ЕС е изтекъл, след отмяната на процесния мълчалив отказ ще следва да бъде определен нов такъв. Съответно, при непредставяне на тези доказателства както беше посочено по-горе, ответникът има правомощието да счете жалбите недопустими, но с нарочен за целта акт.

Останалите представени по делото писмени доказателства, както и приетото заключение на съдебно-техническа експертиза, не следва да се обсъждат от съда, предвид недопустимостта на съдебния контрол за законосъобразност на РС преди да бъде упражнено изключителното за това правомощие на началника на РДНСК. Събраните доказателства по съществуващото на спора следва да бъдат преценени в производството по чл.216 ЗУТ от началника на РДНСК в случай, че намери жалбите против РС за допустими. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателите искане за възстановяване на разноските. Установява общ размер на последните: 270 (двеста и седемдесет) лева, от които 200 лв. възнаграждение за вещно лице и 70 лв. – държавна такса, платена за подателите на допустимото оспорване.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район да се произнесе по жалби против разрешение за строеж № 14/08.03.2012г. на главния архитект на район „С.” на Столична община, подадени от В. Д. К., М. Т., Н. П. Р., Ц. В. В., И. Ю. К. и Е. И. К. и от Р. С. К..

ИЗПРАЩА делото като преписка на началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол – Югозападен район със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати на В. Д. К., с

ЕГН [ЕГН], М. Т., [дата на раждане] , Н. П. Р., с ЕГН [ЕГН], Ц. В. В., с ЕГН [ЕГН], И. Ю. К., с ЕГН [ЕГН], и Е. И. К., с ЕГН [ЕГН], представлявани от адв. Д. С., сумата 270 (двеста и седемдесет) лева – разноси по делото.

Решението е окончателно.

Съдия: